

V Praze, dne 27. 7. 2020

TISKOVÁ ZPRÁVA ve věci propuštění bývalého příslušníka NCOZ pplk. Mgr. Jana Šmída

Advokátní kancelář JUDr. Josef Kopřivy podala v červnu letošního roku správní žalobu proti rozhodnutí náměstka policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování k Městskému soudu v Praze, kterým byl bývalý pplk. Mgr. Jan Šmíd propuštěn ze služebního poměru. Důvodem jeho propuštění bylo údajné vykonávání činnosti ve prospěch politické strany.

Žalobní argumentace nabízí dvě stěžejní otázky pro posouzení zákonnosti propuštění a jednu ryze principiální otázku de lege ferenda pro posouzení vhodné budoucí zákonné úpravy:

Za prvé, „lze jednání bývalého pplk. Mgr. Jana Šmída skutečně považovat za činnost ve prospěch politické strany?“

Za druhé, v případě, že ano, „došlo touto činností k porušení nebo ohrožení nestranného výkonu služby?“

Třetí otázka by pak měla s ohledem na skutečnost, že soudci ani státní zástupci žádná absolutní zákonná omezení z hlediska možnosti vykonávat svá politická práva či být členem politické strany či politického hnutí nemají, nabídnout principiální odpověď, zdali by si „**měli být policisté, soudci a státní zástupci rovni před zákonem v právu být členem politické strany a vykonávat svá politická práva?**“

V souvislosti s výše popsáním je v předmětné žalobě, mimo požadavku na zrušení napadeného rozhodnutí o propuštění, **podán i návrh na přerušování řízení a postoupení věci Ústavnímu soudu, s návrhem na zrušení ust. § 47 odst. 1 zákona o služebním poměru**, pro porušení principu rovnosti před zákonem, který je zakotven v čl. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť lze považovat z pohledu rovnosti před zákonem za absurdní, aby příslušníci bezpečnostních sborů, tedy i například hasiči, měli v zákoně o služebním poměru zakotven absolutní zákaz být členem politické strany, ale soudci a státní zástupci tímto zákazem při výkonu svých politických práv omezení žádným způsobem nebyli.

Žalobce je dále toho názoru, že žalovaný při svém rozhodnutí postupoval zcela formálně, v rozporu s judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, kdy rozhodl o propuštění žalobce, aniž by při posouzení věci zkoumal, zdali jednáním žalobce došlo nebo nedošlo k ohrožení či porušení právem chráněného zájmu, které ust. § 47 odst. 1 zákona o služebním poměru chrání, a tím je již zmiňovaná **nestrannost při výkonu služby**.

Pokud žalovaný neprokázal, že by u žalobce k jakémukoliv porušení či ohrožení nestrannosti výkonu služby došlo, což ostatně žalovaný ani netvrdil a nevyplývá to z jediného důkazu, je z pohledu žalobce nutné shledat jeho propuštění jako nezákonné. Žalobce se domnívá, že předmětný spor přesahuje jeho osobní zájmy a je tak z důvodu porušování principu rovnosti, ale i z důvodu ochrany politických práv ostatních příslušníků bezpečnostních sborů, zcela na místě ust. § 47 odst. 1 zákona o služebním poměru zrušit a zásadním způsobem novelizovat.

Advokátní kancelář JUDr. Josefa Kopřivy